

ՀՀ Ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 5/7

10 փետրվարի 2015 թ.

Քննարկվեց «ՍԻՍԻԱՆԻ ՃԱՆՇԻՆ» ՍՊԸ ներկայացուցչի 26.01.2015 թ-ի դիմումով բերված գանգատը, ինչպես նաև 04.02.2015 թ-ի գրությամբ բերված լրացուցիչ փաստարկները ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 29.12.2014 թ-ի թիվ 5010844 ակտը մասնակի անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ:

«ՍԻՍԻԱՆԻ ՃԱՆՇԻՆ» ՍՊԸ-ի գանգատում բերված փաստարկները.

Ստուգմամբ արձանագրվել է միայն ԱԱՀ-ի գծով հարկային պարտավորությունների գծով խախտումներ:

Որպես խախտում արձանագրվել է այն փաստը, որ ընկերությունը յուրաքանչյուր ամսվա հարկվող շրջանառությունը ՀՏ է ներկայացրել ուշացումով տվյալ ամսվանը հաջորդ ամսին, մասնավորապես՝ 2013 թ-ի հուլիս ամսվա հարկվող շրջանառությունը նույն ամսին ՀՏ ներկայացվող հաշվետվությամբ ցույց տալու փոխարեն ցույց է տվել 2013 թ-ի օգոստոս ամսին, և այդպես շարունակ նույն «խախտումը» շարունակել է կատարել մինչև ստուգման ավարտ հանդիսացող ժամանակահատվածը:

Համաձայն ակտի ստուգվող օբյեկտի կողմից խախտվել են.

ՀՀ կառավարության 04.11.2010 թ-ի թիվ 1419-Ն որոշմամբ սահմանված դրույթները, «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 18-րդ հոդվածով, 31-րդ հոդվածի 1-ին կետով սահմանված դրույթները: Արդյունքում կիրառվել է «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածով սահմանված նորմերը:

Հարկ է շեշտել, որ «ՍԻՍԻԱՆԻ ՃԱՆՇԻՆ» ՍՊԸ-ն (այսուհետ նաև ընկերություն) երբևէ ՀՏ ներկայացված իր հաշվետվություններում և կից ներկայացվող տեղեկանքներում թաքցված կամ ավել հաշվանցված հարկային պարտավորություն չի ունեցել և մինչև օրս էլ չունի:

Ընկերությունը գտնում է, որ վիճարկվող ստուգման ակտով առաջադրված լրացուցիչ հարկային պարտավորություններն անհիմն են, և ակտով մեջբերված փաստական հիմնավորումները ներկայացվել են աղավաղված տեսքով, իսկ իրավական ակտերին տրվել կամայական մեկնաբանություն, ամբողջությամբ անտեսվել է Ընկերության գույքային շահերը: Արդյունքում Ընկերությանը պատճառվել է գույքային վնաս:

Ելնելով ներքոնշյալ փաստական և իրավական հիմնավորումներից ընկերությունը գտնում է, որ վիճարկվող ակտը ենթակա է անվավեր ճանաչման:

Որպես իրավական հիմնավորումներ գանգատում նշված են «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 15-րդ, 25-րդ հոդվածների, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ, 8-րդ, 23-րդ, 24.2-րդ, 32-րդ և 33-րդ հոդվածների և 43-րդ հոդվածի, «Հայաստանի Հանրապետությունում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ, 6-րդ հոդվածի, «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 2-րդ և 7-րդ կետերի, 86-րդ հոդվածի, «Հաշվապահական հաշվառման մասին» ՀՀ օրենքի 13-րդ հոդվածի 3-րդ կետի, 14-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ կետերի, «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ, 10-րդ հոդվածների, ՀՀ դատական օրենսգրքի 15-րդ հոդվածի 3-րդ և 4-րդ կետերի, ՀՀ վարչական դատարանի 02.10.2010թ. թիվ ՎԴ/1240/05/09, 01.03.2013 ՎԴ/1429/05/10, 24.10.2013թ. թիվ ՎԴ/3467/05/13 վճիռները,

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 5-10-րդ և 43-րդ, 5-րդ և 7-րդ հոդվածների դրույթները:

Որպես փաստական հիմնավորում.

1. Հարկ է ուղղակի մեջբերել վիճարկվող ստուգման ակտից մի հատված. «Հարկ վճարողի կողմից մատուցված ծառայությունների դիմաց հարկային հաշիվները դուրս են գրվել 2013թ. հուլիս ամսվանը 01.08.2013թ.-ին, օգոստոս ամսվանը 02.09.2013թ.-ին, սեպտեմբեր ամսվանը 01.10.2013թ.-ին, հոկտեմբեր ամսվանը՝ 01.11.2013թ.-ին, նոյեմբեր ամսվանը՝ 02.12.2013թ.-ին, 2014թ.-ի հունվար ամսվանը՝ 03.02.2014թ.-ին և 11.02.2014թ.-ին, փետրվար ամսվանը 03.03.2014թ.-ին, մարտ ամսվանը 01.04.2014թ.-ին, ապրիլ ամսվանը 05.05.2014թ.-ին, մայիս ամսվանը 02.06.2014թ.-ին, հունիս ամսվանը 01.07.2014թ.-ին»:

2. Ընկերության կողմից 01.06.2013-01.07.2014թթ. ընթացքում ԱԱՀ-ի վերաբերյալ ամսական հաշվետվությունները ներկայացվել են «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածով սահմանված ժամկետներում:

3. Ընկերությունը 01.06.2013-01.07.2014 թ.թ. ընթացքում ԱԱՀ-ի վերաբերյալ ՀՏ ներկայացված ամսական հաշվետվություններում ամբողջությամբ ցույց է տվել, թեկուզև մեկ ամիս ուշացումով ամսական հարկման կտրվածքով, իր ԱԱՀ-ի գծով առկա հարկվող օբյեկտը և դրանից պետ. բյուջե գանձման ենթակա ԱԱՀ-ի գծով հասանելիք հարկային պարտավորությունը:

4. Ընկերությունում ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ՕՀՎ 7-րդ բաժնի կողմից 10.12.2013 թ-ին կազմված թիվ 1004410 ստուգման ակտը: Ստուգման ժամանակահատված է հանդիսացել 01.12.2012-01.07.2013 թթ-ն: Հայտնվում է, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ ՕՀՎ 7-րդ բաժնի աշխատակիցների կողմից թիվ 1004410 ստուգման ակտը կազմելիս որպես խախտում չի համարվել այն փաստերը, որոնց հիմքով կազմվել է սույն վիճարկվող ակտը:

Հատուկ հարկ է շեշտել, որ վարչական մարմնի կողմից իրականացվող վարչարարությունը պետք է համապատասխանի ՎՀ և ՎՎՄ ՀՀ օրենքով սահմանված նորմերին և բխի դրա հրամայական պահանջից, որպիսի փաստը բացակայում է տվյալ դեպքում: Մասնավորապես.

Ա/ վարչական մարմինը տուգանքը հաշվարկելիս հաշվի չի առել այն հանգամանքը, որ Ընկերությունն այդ նույն ժամանակահատվածում ամսական կտրվածքով հաշվետվությունների տեսքով ՀՏ է ներկայացրել, առանց ժամկետների խախտման, իր ամբողջ ԱԱՀ-ի գծով հարկվող օբյեկտը և դրանից հասանելիք հարկային պարտավորության չափը:

Բ/ Վերը շարադրվածի արդյունքում ակնհայտ է, որ ընկերությունը ստուգվող ժամանակահատվածում իր որևէ գործողությամբ՝ հարկային մարմին ներկայացված հաշվարկներով, հաշվետվություններով, տեղեկանքներով որևէ կերպ չի թաքցրել որևէ կարգի (չափով) հարկային պարտավորություն:

Գ/ Այս պարագայում տուգանքի հաշվարկը Ընկերության կողմից ընդունելի չէ, քանի որ ամեն դեպքում կիրառելի է «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 25-րդ հոդվածով սահմանված նորմը, որով տնտեսավարող սուբյեկտը կարող է մինչև ՀՏ-ի կողմից ստուգում սկսելը ՀՏ ներկայացնել ճշգրտված հաշվետվություններ, ինչպիսի իրավիճակն առկա է տվյալ դեպքում:

Դ/ ՀՏ-ի կողմից անտեսվել է ՎՀՎՄ ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածով սահմանված նորմը:

Տվյալ դեպքում հարկային մարմինը պարտավոր էր հաշվի առնել այն հանգամանքը, որ Ընկերությունն իր գործողություններով և «Հաշվապահական հաշվառման մասին» ՀՀ օրենքի 14-րդ 3-րդ կետի՝ «Սկզբնական հաշվառման փաստաթղթերը կազմվում են

գործառնության կատարման պահին, իսկ եթե դա հնարավոր չէ, ապա գործառնության ավարտից անմիջապես հետո» ուժով որևէ կերպ չի խուսափել իր հարկային պարտավորությունների կատարումից: Ասվածից հետևում է, որ հարկային մարմինը ստուգման ակտն ամփոփելու-կազմելու ժամանակ տուգանքի գծով սանկցիան կիրառելիս պետք է ղեկավարվեր այն սկզբունքով, թե Ընկերությունն իր գործողությունների արդյունքում հարկային մարմիններից թաքցրել է հարկային շրջանառություն, թե ոչ, որպիսի պահանջը դրված է «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածով սահմանված իմպերատիվ նորմում:

ՀՏ-ն տվյալ վիճարկվող գործողությունն իրականացնելիս խախտել է «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 86-րդ հոդվածով սահմանված նորմը և «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածին տվել է կամայական մեկնաբանություն, որով խախտել է ՎՀՎԱՀ ՀՀ օրենքի 5-րդ և 7-րդ հոդվածով սահմանված նորմը:

Հարկային մարմինը վիճարկվող գործողությամբ սահմանափակել է Ընկերության «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 25-րդ հոդվածով սահմանված իրավունքը մինչև հարկային մարմնի կողմից տնտեսավարող սուբյեկտի մոտ ստուգում սկսելը տնտեսավարող սուբյեկտի կողմից ՀՏ ճշգրտված հաշվետվությունների ներկայացման կարգը:

Տվյալ դեպքում կիրառելի է նաև ՀՀ վարչական դատարանի կողմից թիվ ՎԴ/3467/05/13 վարչական գործով դրսևորված դիրքորոշումն այն իմաստով, որ թեև ընկերությունը խախտել է ՀՏ ներկայացվող հաշվետվությունների ընթացակարգը, այնուամենայնիվ դրա արդյունքում պետությանը չի պատճառել որևէ վնաս ՀՏ-ից չի թաքցրել հարկվող շրջանառությունը և հարկային պարտավորությունը կատարել է օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

Վիճարկվող ակտի վերջին էջի՝ «Ստուգման արդյունքով ենթակա է գանձման բյուջե (պետական, համայնքի, պարտադիր սոցիալական ապահովագրության)» 2-րդ «Հարկի, վճարի պակասեցվող գումարը կամ անուղղակի հարկերի հաշվանցվող գումարների ավելացումը» սյունյակում արտահայտված թվերը համապատասխանում են 3-րդ և 4-րդ «Հարկի, վճարի պակասեցվող գումարը կամ անուղղակի հարկերի հաշվանցվող գումարների պակասեցում» սյունակներում արտահայտված գումարներին:

Ընկերությունը գտնում է, որ տվյալ փաստն ամբողջությամբ հակասում է «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ և «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածներով սահմանված նորմերին, քանի որ ինչպես կարող էր միաժամանակ ընկերությունը ունենալ «ավել հաշվանցված (պակասեցված) կամ պակաս հաշվարկված» ԱԱՀ-ի գումար, որը անմիջապես ենթակա լիներ հաշվանցման:

ՎՀՎԱՀ ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի ուժով՝ վարչական մարմինը պարտավոր էր նույն սկզբունքով կազմել վիճարկվող ակտը, ինչ սկզբունքով կազմվել էր 10.12.2013 թ-ի թիվ 1004410 ստուգման ակտը:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 5-րդ հոդվածի 2-րդ մասի, 42-րդ հոդվածի, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ և 76-րդ հոդվածների դրույթներով ընկերությունը խնդրում է մասնակի՝ միայն տուգանքի մասով, անվավեր ճանաչել ՀՀ ֆինանսների նախարարության ՕՀՎ 29.12.2014 թ-ի թիվ 5010844 ստուգման ակտը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 13.10.2014 թ-ի թիվ 5010844 հանձնարարագրի համաձայն «ՍԻՍԻԱՆԻ ՃԱՆՇԻՆ» ՍՊԸ-ում իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 29.12.2014 թ-ի թիվ 5010844 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով ավելացված արժեքի հարկի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 40.278.771 դրամ, ինչպես նաև պակասեցման 22.248.082 դրամ:

Ընկերության գանգատը վերաբերվում է Ակտով «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածով նախատեսված պատասխանատվության միջոցը կիրառելուն: Այսպես, Ակտի 3-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ստուգվող ժամանակաշրջանում ընկերության կողմից ՀՀ տրանսպորտի և կապի նախարարության հետ 12.03.2011թ-ին կնքված N ՊԳԳ-ՊԱՇՁԲ-10/1-15-29 կապալի պայմանագրի 04.02.2013թ-ի N ՊԳԳ-ՊԱՇՁԲ-10/1-15-29/2013 և 24.01.2014թ-ի N ՊԳԳ-ՊԱՇՁԲ-10/1-15-29/2014 համաձայնագրերի կատարվել են ՀՀ Սյունիքի մարզի Սիսիանի տարածաշրջանի միջպետական և հանրապետական նշանակության ավտոմոբիլային ճանապարհների ամառային և ձմեռային պահպանման աշխատանքներ, ՀՀ Սյունիքի մարզպետարանի հետ 18.03.2011թ-ին կնքված N ՍՄ-ՊԱՇՁԲ-10/1-15-68 կապալի պայմանագրի N ՍՄ-ՊԱՇՁԲ-10/1-1568/2013 և 31.01.2014թ-ի N ՍՄ-ՊԱՇՁԲ-10/1-1568/2014 համաձայնագրերի կատարվել են ՀՀ Սյունիքի մարզի Սիսիանի տարածաշրջանի մարզային նշանակության ավտոմոբիլային ճանապարհների ամառային և ձմեռային պահպանման աշխատանքներ:

Ներկայացված կապալի պայմանագրերով, որոնք կազմված են ՀՀ Կառավարության 04.11.2010թ-ի N 1419-Ն որոշմամբ հաստատված «ՀՀ ընդհանուր օգտագործման ճանապարհների ընթացիկ ամառային և ընթացիկ ձմեռային պահպանման մակարդակների գնահատման և աշխատանքների ընդունման կարգի» պահանջների համաձայն, դրանց հիման վրա կնքված համաձայնագրերով և աշխատանքների հանձնման-ընդունման վերաբերյալ կազմված արձանագրություններով, աշխատանքների (այդ թվում՝ փուլ առ փուլ) կատարման ժամկետ նախատեսվում է ամիսը:

Ընկերության կողմից խախտվել են.

ա/ «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 18-րդ հոդվածի դրույթները՝ հարկային հաշիվը դուրս է գրվում ապրանք մատակարարելու կամ ստացողի կողմից ծառայությունն ընդունելու օրը: Հարկ վճարողի կողմից մատուցված ծառայությունների դիմաց հարկային հաշիվները դուրս են գրվել 2013թ-ի հուլիս ամսվանը 01.08.2013թ-ին, օգոստոսինը՝ 02.09.2013թ-ին, սեպտեմբերինը՝ 01.10.2013թ-ին, հոկտեմբերինը՝ 01.11.2013թ-ին, նոյեմբերինը՝ 02.12.2013թ-ին, 2014թ-ի հունվարինը՝ 03.02.2014թ-ին և 11.02.2014թ-ին, փետրվարինը՝ 03.03.2014թ-ին, մարտինը՝ 01.04.2013թ-ին, ապրիլինը՝ 05.05.2014թ-ին, մայիսինը՝ 02.06.2014թ-ին, հունիսինը՝ 01.07.2014թ-ին:

բ/ «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի 1-ին կետի դրույթները՝ ծառայությունների մատուցման, ինչպես նաև դրա հետ կապված հարկային պարտավորության ծագման պահ է համարվում այն պահը, երբ ծառայությունները մատուցվել են պատվիրատուներին: Հարկ վճարողի կողմից 2013թ-ի և 2014թ-ի ԱԱՀ-ի հաշվարկներում չի ներառվել ընդհանուր գումարով 122.427.875 դրամի իրացման շրջանառություն, որի ԱԱՀ-ն կազմել է 24.485.575 դրամ: Արդյունքում ընկերությունը 2013թ-ի հուլիս, օգոստոս, սեպտեմբեր, հոկտեմբեր, նոյեմբեր, 2014թ-ի հունվար, փետրվար, մարտ, ապրիլ, մայիս, հունիս ամիսների համար հարկային տեսչություն ներկայացրած ԱԱՀ-ի հաշվարկներում պակաս ԱԱՀ է հաշվարկել ընդամենը 24.485.575 դրամի չափով:

Հիմք ընդունելով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները ԱԱՀ-ի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 40.278.771 դրամ, ինչպես նաև պակասեցման 22.248.082 դրամ ԱԱՀ-ի գումար:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ քննարկվող դեպքում «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածով նախատեսված պատասխանատվության միջոցը կիրառվել է ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով: Այսպես, ընկերության կողմից մատուցված ծառայությունների դիմաց հարկային հաշիվները դուրս են գրվել ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետներից ուշ: Այսինքն, խախտվել են «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 18-րդ հոդվածի պահանջները, որի համաձայն. «Հարկային հաշիվը դուրս է գրվում ապրանք մատակարարելու կամ ստացողի կողմից ծառայությունն ընդունելու օրը»:

Հարկ է նշել նաև, որ «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի 1-ին կետին համապատասխան ԱԱՀ-ի գծով հարկային պարտավորության ծագման պահը որոշելիս, նույն օրենքի 6-րդ հոդվածի իմաստով ծառայությունների մատուցման դեպքերում, ԱԱՀ-ի գծով հարկային պարտավորությունը ծագած է համարվում այն պահին, որ պահին ծառայությունը կհամարվի մատուցված:

ՀՀ ԿԱ ՀՊԾ 13.08.2008թ. N8 պաշտոնական պարզաբանման 2-րդ կետով թվարկված են ծառայության մատուցման պահի որոշման կանոնները, ընդ որում ԱԱՀ-ով հարկման առումով ծառայության մատուցված համարելու պահը որոշվում է նույն կետով նշված պահերից մեկով՝ կիրառման հաջորդականության որոշման կարգով (ծառայության մատուցման պահը նշված այն դրույթով որոշվողն է, որն ունի ամենափոքր հերթական համարը): Նույն կետի 2-րդ ենթակետին համապատասխան օրենքով և պայմանագրով ծառայությունները փոպ առ փոպ մատուցելու հնարավորության դեպքում ծառայության մատուցման պահ է համարվում տվյալ փոպի մասով ծառայություն մատուցողի պարտավորությունները կատարված համարելու պահը: Կապալի պայմանագրով աշխատանքների կատարման առանձին փուլերի ժամկետներ նախատեսված լինելու դեպքում տվյալ փոպի աշխատանքների կատարման ժամկետը համարվում է պայմանագրով սահմանված համապատասխան ժամկետը:

Միաժամանակ հարկ է նշել, որ կապալի պայմանագրերով, որոնք կազմված են ՀՀ կառավարության 2010 թ-ի նոյեմբերի 4-ի N 1419-Ն որոշմամբ հաստատված կարգի պահանջների համաձայն, դրանց հիման վրա կնքված համաձայնագրերով և աշխատանքների հանձման-ընդունման վերաբերյալ կազմված արձանագրություններով աշխատանքների կատարման ժամկետ նախատեսվում է ամիսը:

Ինչ վերաբերվում է «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի կիրառմանը, ապա վերջինովս հստակ սահմանված է, որ. «Հարկային մարմին ներկայացված ԱԱՀ-ի հաշվարկներով պետական բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարը պակաս ցույց տալու կամ պետական բյուջեից հաշվանցման ենթակա գումարն ավել ցույց տալու համապատասխան դեպքերի համար հարկ վճարողից գանձվում կամ առաջադրվում է՝

1) պակաս հաշվարկված՝ պետական բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարը.

2) ավել հաշվարկված՝ պետական բյուջեից հաշվանցման ենթակա գումարը.

3) պետական բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարի և հարկ վճարողի ներկայացրած ԱԱՀ-ի հաշվարկով պետական բյուջեից հաշվանցման ներկայացված գումարի հանրագումարը, եթե հարկ վճարողի կողմից ներկայացվել է բյուջեից հաշվանցման ենթակա գումարով ԱԱՀ-ի հաշվարկ, սակայն ստուգման արդյունքներով առաջանում է պետական բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումար:

Սույն հոդվածի առաջին մասի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ կետերում նշված ԱԱՀ-ի համապատասխան գումարի նկատմամբ հաշվարկվում և գանձվում է տուգանք՝

ա) 100 տոկոսի չափով, եթե փաստացի իրականացված գործարքի գծով առաջացող պարտավորությունը նվազեցնելու նպատակով գործարքի իրական պայմաններին համապատասխանող՝ դուրս գրված հարկային հաշիվը հարկ վճարողի կողմից անվավեր է ճանաչվել,

բ) սույն մասի «ա» կետում նշված դեպքերում՝ սույն հոդվածին համապատասխան հաշվարկվող՝ պետական բյուջե վճարման ենթակա գումարի 50 տոկոսի չափով, իսկ սույն կետով սահմանված տուգանքը կիրառելուց հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում, նույն տեսակի խախտումը կրկին կատարելու դեպքում տուգանք՝ բյուջե վճարման ենթակա գումարի 100 տոկոսի չափով»:

Քննարկվող դեպքում ընկերության կողմից մատուցված ծառայությունների դիմաց հարկային հաշիվները ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետներից ուշ դուրս գրվելու և դրանցում արտացոլված ԱԱՀ-ի գումարները համապատասխան ժամանակահատվածի համար ներկայացվող ԱԱՀ-ի հաշվարկներում չարտացոլելու արդյունքում 2013 և 2014 թ.թ.-ի ապրիլի 3-րդ կետում նշված ամիսների համար ներկայացված ԱԱՀ-ի հաշվարկներում չի ներառվել ընդհանուր առմամբ 24.485.575 դրամի ԱԱՀ: Նշված խախտման համար Ապրիլի 3-րդ կետով կիրառվել է «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածով նախատեսված պատասխանատվության միջոցը, այդ թվում՝ տուգանք՝ գումարով 12.242.788 դրամի չափով, ինչը բխում է ՀՀ օրենսդրության պահանջներից:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 29.12.2014 թ-ի թիվ 5010844 ակտը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ